

Перші принципи Христа

Які перші принципи?

Джо Маккінні

1. Покаяння від мертвих справ

(Роботи, що ведуть до Вічної Смерті)

Найперше в цьому списку основних принципів – це покаяння.

- Першою записаною проповіддю Івана Хрестителя була «Від Матвія 3:2 «Покайтеся, бо наблизилася Царство Небесне».
- Перша записана проповідь Ісуса була в Матвія 4:17: «Покайтеся, бо наблизилася Царство Небесне».
- Після арешту Івана Ісус прийшов до Галілеї, проповідуючи Євангеліє Боже і кажучи: «Час виповнився, і Царство Боже наблизилася; покайтеся та віруйте в Євангелію» (Марка 1:14, 15).
- Коли Ісус послав 12 апостолів, по 2 по 2 проповідувати по містах, вони вийшли і проповідували, щоб {люди} покалися (Марка 6:12).
- Коли фарисеї та їхні книжники {почали} нарікати на Його учнів, які їли та пили разом із митниками та грішниками, Ісус відповів їм: «Лікаря потребують не здорові, а хворі». не прийшли кликати праведників, а грішників до покаяння» (Лк. 5:30-32).
- Після того, як Ісус воскрес із мертвих і дав останні настанови апостолам, він сказав їм: «Так написано, що Христос постраждає і воскресне з мертвих третього дня, і що буде проголошено покаяння для прощення гріхів. в ім'я Його до всіх народів, починаючи від Єрусалиму» (Лк. 24: 46-47).
- У день П'ятидесятниці, через 50 днів після смерті Христа на хресті, Петро проповідував те, що деякі люди називають першою євангельською проповіддю, і коли натовп був уражений серцем, вони вигукнули: «Що ми будемо робити?», Петро відповів: «Покайтеся і охрестіться кожен із вас в ім'я Ісуса Христа для прощення ваших гріхів. І ви отримаєте дар Святого Духа».
- В Афінах Павло проповідував: «Тепер Бог звіщає людям, щоб усі всюди покалися» (Дії 17:30).
- Павло сказав царю Агріппі, що він «проголошував» усім, з ким він контактував, «щоб вони покалися й на вернулися до Бога, чинячи вчинки, відповідні покаянню» (Дії 26:20).

Не слід вважати дивним, що покаяння у вчинках, які призводять до смерті, є першим у списку перших принципів Христа.

Покаяння, що це таке, що це означає?

Покаяння передбачає зміну своїх уподобань із земних речей на небесні. Це включає в себе звернення до живого Бога від самого бога. Це погляд на Христа замість того, щоб дивитися на іншого. Покаяння – це правильне ставлення до Бога. Це повернення до Бога. Покаяння — це акт зміни свого розуму, волі та напрямку.

Ісус сказав нам, що в одного чоловіка було двоє синів, і він сказав одному: «Іди сьогодні працювати в моєму винограднику». Він відповів: «Не буду». Але згодом він покався і пішов (Матвія 21:28-29). Що б не зробив цей молодий чоловік, Ісус сказав, що він покався. Ісус назвав свої дії покаянням. Юнак замислився над цим, дійшов висновку, що він був не правий, і зрозумів, що він згрішив проти свого батька. Молодий чоловік обернувся, прийняв рішення, а потім діяв згідно зі своїм рішенням виконувати волю свого батька замість власної волі.

Покаяння — це набагато більше, ніж почуття жалю чи докорів сумління, хоча такі емоції, безумовно, присутні. Це також набагато більше, ніж просте зізнання в конкретних минулих гріхах, хоча, знову ж таки, це, швидше за все, буде включатися як вияв щирого покаяння. З біблійної точки зору, покаяння є нічим

іншим, як повною зміною життя; зміна напрямку від гріховного, егоїстичного способу життя до жертвовного служіння Богові й Отцеві.

Ось кілька паралельних слів для покаяння:

НАВЕРНУЙТЕСЯ «Істинно кажу вам: якщо не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Царство Небесне (Матвія 18:3).

ЗРОБИ ІСУСА СВОЇМ ГОСПОДЕМ «Якщо ти своїми устами визнаєш Ісуса {як} Господом, і віруєш у своєму серці, що Бог воскресив Його з мертвих, ти будеш спасений. (Римлянам 10:9).

СТАНЬ УЧНЕМ «Тож ідіть, і зробіть учнями всі народи, християчи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа» (Матвія 28:19).

ПОМРІТЬ ДЛЯ ГРІХА «То що ми скажемо? Чи будемо далі грішити, щоб благодать зросла? Ні в якому разі! Ми померли для гріха; як нам далі жити в ньому» (Римлянам 6:1-2)?

Для спасіння потрібне покаяння. Якщо ви не покаєтесь у своїх гріхах, ви пропадете! «Якщо не покаєтесь, то й ви всі загинете» (Луки 13:3).

Чи ви коли-небудь знали когось, хто охрестився, але потім не жив для Ісуса? Не втягнувся в церкву? Не читав і не вивчав Біблію? Не пішли за Ісусом? Чи не шукали перше Царства Божого? Можливо тому, що вони ніколи не покалися. Ми не можемо охрестити того, хто не покався у своїх вчинках, які призвели до смерті. Охреститися, не покавшись, було б подібно до чоловіка, який каже своєму нареченому: «Я хочу одружитися з тобою, але не обіцяю любити честь, дорожити чи бути вірним. Покаяння має прийти до хрещення.

Я запитав друга: «Ти християнин?» і отримав дивну відповідь «Я був хрещений. Я не ходжу до церкви, я перестав читати Біблію. Час від часу я молюся. Мене ніколи не арештовували. Чи я християнин?» Це змусило мене задуматися, як це може бути, що деякі люди можуть думати про те, щоб бути християнами. Я стурбований тим, що дехто може мати справжнє поверхнєве уявлення про те, що означає бути християнином.

Я знаю, що якщо хтось є християнином, це не означає, що він досконалий або захищений від спокус. Але, звичайно, ми повинні зрозуміти краще, ніж це. Ми очікуємо надто багато, якщо очікуємо, що собаки літатимуть, птахи гавкатимуть, риби муркочуть, а коти живуть під водою. чому Бо птахи літають, собаки гавкають, риби плавають, а коти муркочуть. Ось що вони роблять. Це природно. Така в них природа. Ми надто багато очікуємо, якщо очікуємо, що ненавернені люди поводитимуться як християни. Але почекай хвилинку. Хіба ми всі не християни? Я хрещений, до церкви ходжу регулярно. Я співаю гімни і молюся Богу щодня. Я навіть читав Біблію. Моє ім'я є в церковному довіднику. Не кажіть мені, що я не християнин. Ось проблема з відповіддю мого друга – це був список того, що він робить або не робить. Це була його відповідь – я роблю певні речі, а деякі не роблю.

Що таке християнин насправді?

Це той, хто зробив Ісуса своїм Господом!

Ми знаємо Дії 2:38, але як щодо Дії 3:19? «Тож покайтеся та наверніться, щоб ваші гріхи були стерті». Ми повинні бути навернені, щоб бути спасеними. Нам потрібно змінити те, як ми інколи думаємо про хрещення. Нам потрібно більше наголошувати на цьому. Ніколи не видавайте його за щось Механічний акт, церемонія або ритуал, коли ми виконуємо певні рухи, ми думаємо, що ми тепер є християнами. Бути

християнином означає бути наверненим або послідовник Ісуса, хтось, хто вирішив зробити Христа своїм життям і причиною життя, своїм Господом, хтось, хто помер для гріха, щоб жити для Бога уклав страховий поліс і намагався покрити всі підстави, щоб він був у безпеці. Це той, хто віддав себе Господу, щоб слухатися його, любити його, наслідувати його та слідувати за ним.

Дії 2:38 Коли ті 3000 чоловіків і жінок, які були «вражені своїми серцями» вченням апостола Петра в день П'ятидесятниці, запитали, що від них очікується у відповідь на звістку, яку вони почули і в яку повірили, Петро відповів. *«Покайтесь, і нехай кожен із вас охреститься в ім'я Ісуса Христа для прощення гріхів, і ви отримаєте дар Святого Духа».*

Ми маємо бути обережними, щоб не думати, що якщо ми зможемо просто охрестити їх, то не лише їхні гріхи, але й їхня гріховність буде подбати якимось містичним чином у той момент, коли вони піднімуться з «водяної могили». Зрештою, коли ми чуємо фразу «підкорятися євангелії», хіба ми зазвичай не розуміємо, що це означає «хреститися»? Деякі, здається, вірять, що вода змінить цих грішників, щоб вони могли раптово почати жити для Христа після цього. Це схоже на те, що ми припускаємо, що змінені серця та життя є феноменом після занурення.

Якщо хрещенню не передувє глибока віра і щире покаяння, ми робимо тим, кого занурюємо, велику ведмежу послугу. Перш ніж ми коли-небудь приведемо шукаючу душу до баптистерію, ми повинні спершу переконатися, що ми справді привели їх прийняти Ісуса Христа як Господа. **Справжнє покаяння** це не просто зміна мислення чи почуттів. Це щира зміна волі, яка призводить до зміни життя. Це остаточне рішення слідувати і підкорятися Ісусу у всьому.

Покаятися — це все одно, що підписати чистий чек на ім'я Господа Ісуса Христа. Він заповнить будь-яке значення, коли захоче. Чи зробите ви все, що скаже вам Ісус? Ставлення покаяного таке ж, як і учня:

- «Не моя, а твоя воля нехай буде».
- «Говори, Господи, твій слуга слухає».
- «Ось я посилаю себе».
- «Я розіп'ятий з Христом. Вже не я живу, а Ісус живе в мені».

Питання

1. Покаяння є
 - A. ____ Почуття жалю, жалю та докорів сумління
 - B. ____ Зміна своїх уподобань
 - C. ____ Акт зміни свого розуму, волі та напрямку
2. Справжнє покаяння – це остаточне рішення слухатися Ісуса та слідувати за ним у всьому – цілковите зобов'язання.
Т. ____ Ф. ____
3. Покаяння є необхідною дією для свого спасіння
Т. ____ Ф. ____
4. Щоб бути християнином, які з наступних тверджень є істинними?
 - A. ____ Не моя воля, а Божа
 - B. ____ Говори, Господи, я слухаю
 - C. ____ Ось я посилаю мене

- D. ____ Я розіп'ятий з Христом, і Він живе в мені
E. ____ Все вищезазначене
F. ____ А, В і С

5. Коли Петро сказав «покайтеся і охристіться для відпущення гріхів», він пояснив це, також зазначивши «бо ви вже спасенні своєю вірою».

T. ____ Ф. ____

2. ВІРА В БОГА

Великим фундаментальним фактом християнства є смерть Христа за наші гріхи. Ось як Павло підсумував Євангеліє:

«Тепер я об'являю вам, браття, Євангеліє, яке я вам благовістив, яке й ви прийняли, в якому стоїте, яким і спасаєтесь, якщо ви будете міцно триматися слова, яке я вам благовістив, хіба що ви даремно вірили. Бо я передав вам насамперед те, що й сам отримав, що Христос умер за наші гріхи згідно з Писанням, і що Він був похований, і що Він воскрес третього дня згідно з Писанням» (1 Коринтян 15: 1-4).

Це євангеліє, добра новина. Перш за все, це слід прийняти як істину, а потім усі інші доктрини слід тлумачити у світлі цього фундаментального факту, якщо ми хочемо його зрозуміти.

Христос помер за наші гріхи. Так сказано в священному писанні. Де про це сказано в писаннях? Ісаїя 53:5-6. «Він був пронизаний за наші провини, Він був розчавлений за наші беззаконня; кара за наше благополуччя {спала} на Нього, і Його бичуванням ми зцілені».

Ісус приніс себе в жертву за наші гріхи. Він помер на нашому місці. Покарання, яке ми заслуговуємо через наші гріхи, Він отримав. Це Євангеліє і центральна істина Біблії. Це називається спокутою (у деяких перекладах використовується примирення). Від цього залежить наше спасіння. Коли ми починаємо думати про те, як спастися, ми можемо прочитати і знати напам'ять кожен уривок у Біблії, де йдеться про обов'язок грішника стати християнином або кроки до спасіння, і все одно неправильно розуміти християнство. Ми навіть могли б проповідувати доктрину, яка скасовує Божу благодать.

У самому центрі спасіння є жертва, і так має бути. Прочитайте Римлянам 6:23, де сказано: «Заплата за гріх — смерть». І подумайте про спасіння там, де не було принесено жодної жертви за гріхи людини. Ми знаємо, що це неможливо, але припустімо, що людина все одно намагається врятуватися. Як би він спробував? Якщо для нього немає жертви, він змушений покладатися на себе. Він повинен догоджати Богам у усьому, інакше спокутувати власні гріхи. Незалежно від того, чи неможливо для людини бути досконалим, правда полягає в тому, що «всі згрішили й позбавлені слави Божої. Нам усім не вдалося зробити це самостійно. Заплата за гріх — смерть. Людина просто не може заплатити за власні гріхи. Крім жертви за гріхи, людина безнадійно втрачена. Якщо ви намагаєтесь врятуватися без жертви за свої гріхи, це має відбуватися на основі принципу самоправедності або діл. Ви повинні заслужити порятунок. Порятунок у цьому випадку буде сплачений борг так само, як роботодавець повинен виплатити працівникові зарплату після виконання роботи.

«Тепер тому, хто працює, його заробітна плата зараховується не як послуга, а як належне»(Римлянам 4:4). Коли людина шукає порятунку, крім жертви за гріхи, вона повинна шукати його, керуючись принципом своїх власних справ, а це безнадійна справа.

Відповідно до Закону Мойсея було наказано приносити в жертву тварин за гріх. Бог наказав їм і пообіцяв прощення, але все це не було реальністю. Це була лише тимчасова тінь, наочний урок або ілюстрація, щоб навчити людей принципу, що спасіння від гріхів винних вимагає жертви когось невинного. Невинну тварину вбили, щоб винні жили. Автор Послання до євреїв писав: «Бо неможливо, щоб кров биків і козлів зняла гріхи» (10:4). Письменник, звичайно, мав на увазі, що жодна тваринна жертва не може зняти гріхи.

Христос є єдиною дієвою жертвою за гріхи. Кров Христа заслуговує. Воно може зняти гріх, і тільки воно може зняти гріхи. Кров Христа є єдиною річчю, яку Бог визнає здатною спокутувати, заплатити, усунути гріхи людини. Ніщо інше навіть не вважається ціною покупки людини. «... знаючи, що ви не тлінним сріблом чи золотом були викуплені від вашого марного способу життя, успадкованого від ваших прабатьків, але дорогоцінною кров'ю, непорочною й чистою агнця, {кров'ю} Христа» (1 Петра 1) :18-19).

Ні золото, ні срібло, ні кров тварин, ні будь-що інше, що може запропонувати людина, не може змити наші гріхи – ніщо, крім крові Ісуса».

Що може змити мій гріх? Нічого, крім крові Ісуса;

Що може знову зробити мене цілим? Нічого, крім крові Ісуса.

На моє вибачення, я бачу це, нічого, крім крові Ісуса;

Для мого очищення це моє благання: Нічого, крім крові Ісуса.

Ніщо не може спокутувати гріх, Ніщо, крім крові Ісуса;

Нічого доброго я не зробив, Нічого, крім крові Ісуса.

Це вся моя надія і мир, Ніщо, крім крові Ісуса;

Це вся моя праведність, Ніщо, крім крові Ісуса.

О! дорогоцінний потік, що робить мене білим, як сніг;

Я не знаю іншого джерела, нічого, крім крові Ісуса.

Нам потрібно вивчити, запам'ятати, зрозуміти, вірити і постійно пам'ятати слова цієї пісні, особливо коли ми думаємо про першооснови науки Христа.

Якби ми змогли врятуватися, чому б Ісус мав померти? Якщо я постану перед Богом лише з власною добротою та добрими справами, чи це не зробить жертву Христа непотрібною та марною? Ми спасенні вірою в те, що зробив Ісус, а не в те, що зробили ми.

“Бо благодаттю ви спасенні через віру; і це не від вас, {це} дар Божий; не від діл, щоб ніхто не хвалився»(Ефесеянам 2:8, 9).

«Коли з'явилася доброта Бога, нашого Спасителя, і {Його} любов до людства, Він спас нас не на підставі діл, які ми вчинили в праведності, але згідно зі Своїм милосердям, купелею відродження та оновлення Святим Духом. , Якого Він щедро вилив на нас через Ісуса Христа, нашого Спасителя»(Титу 3:4-6).

Ми віримо лише в кров Христа, і тільки це. Ми не повинні покладатися ні на що, крім крові Ісуса. Ми можемо очікувати милості від Бога лише тоді, коли покладемо кров Агнця між собою та Богом. Отже, як ми називаємо цю залежність від крові Христа? Працює? «Не дай Бог» Біблія називає це вірою. Це має бути віра. Будь-який інший принцип несумісний із гідною жертвою, такою як кров Ісуса. Це через благодать через віру. Покладатися на кров Христа і довіряти їй слід класифікувати як віру. Подарунок не є подарунком, якщо за нього потрібно заплатити.

«Бо заплата за гріх — смерть, а дар Божий — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім»(Римлянам 6:23).

Що таке спасительна віра і що вона включає?

- Віра, яка спасає, є не просто інтелектуальною; це не просто розумове прийняття того, що Бог існує або що Ісус помер на хресті. Яків писав, що навіть дияволи вірять і тремтять.
- Віра, яка спасає, — це віра, яка любить Бога. Ми повинні не тільки вірити, що Бог є, але й любити Його. Віра, яка має користь, — це «віра, що діє через любов» (Галатам 5:6). Тобто інтелектуальна згода окремо від любові не є справжньою вірою.
- Віра, яка спасає, — це віра, яка старанно шукає Бога «А без віри неможливо [Йому] догодити, бо той, хто приходить до Бога, повинен вірити, що Він є і {що} Він винагороджує тим, хто щиро шукає Його» (Євреям 11:6).
- Справжня віра може бути виражена або не виражена, але це все одно віра. Якщо Бог не вимагає вияву віри, Він благословить людину лише через віру. Але якщо потрібне вираження, благословення не прийде, доки не будуть дані необхідні вираження. Як доказ дивіться наступні приклади.

Іван 9: Ісус зцілив сліпого від народження. Він плюнув на землю, і зробив із слини глину, і приклав глини до своїх очей і сказав йому: «Іди, умийся в ставку Сілоам». Тож він пішов і вмився, і повернувся {повернувшись} видючим».

У Євангелії від Матвія 9 двоє сліпих йшли за Ісусом, вигукуючи: «Змилуйся над нами, Сину Давидів!» Коли Він увійшов до дому, до Нього підійшли сліпці, а Ісус сказав їм: «Чи вірите ви, що Я можу це зробити?» Вони сказали Йому: «Так, Господи». Тоді Він доторкнувся до їхніх очей і сказав: «Нехай станеться вам за вірою вашою». І їхні очі відкрилися.

Ісус не вимагав жодних дій, подібних до того, що вимагалось від сліпого в Івана 9. Не було потрібно ні миття, ні вираження віри, лише віра в Христа, що має силу зцілювати.

В обох випадках сліпі прозріли за принципом віри в Христа. В одному випадку віра була виражена явним актом, а в іншому – ні. Зрештою, Господь хоче віри. Він має право вимагати вираження віри відкритими діями, але віра залишається вірою.

У Марка 2 ми читаємо про зцілення розслабленого в Капернаумі. «І прийшли, несучи до Нього розслабленого, якого несли четверо. Не маючи змоги підійти до Нього через натовп, вони зняли над Ним дах; і, викопавши отвір, спустили піддон, на якому лежав розслаблений. А Ісус, побачивши їхню віру, сказав розслабленому: Сину, прощаються твої гріхи.

Ісус знову благословив за умови віри. Він побачив їхню віру і негайно зцілив. Але як Ісус міг побачити їхню віру, коли віра є розумовим актом і як таку її неможливо побачити? Він бачив їхні зусилля досягти Його, і ці зусилля виявили їхню віру. Це були вчинки віри. Не те, щоб їм було наказано, але виконання ними довело їхню віру.

З цього ліки потрібно навчитися двох речей. По-перше, віра була умовою зцілення, а по-друге, їхні зусилля не зруйнували їхню віру. Їхні зусилля досягти Ісуса не перетворили їхню віру на діла, тому вони претендували на славу за лікування. Виражена віра залишається вірою.

Але ще один приклад: «Вірою мури Єрихону впали після того, як вони були оточені протягом семи днів» (Євреям 11:30). Марш, як такий, не може зашкодити кам'яним стінам. Але Бог наказав їм обійти стіни, і цей марш виявив віру ізраїльтян у Бога. Тож Бог, за умови їхньої віри, вираженої маршем, повалив стіни.

Знову засвоєно два уроки.

Перший, виражена віра все ще називається вірою. Він не перетворюється на роботи. «Вірою стіни впали».

друге, прояви віри не скасовують віру. Відмова Ізраїлю обійти Єрихон довела б їхню відсутність віри, так само як їхній похід виявив їхню віру.

Тепер ми готові запитати: що включає спасительна віра? Воно невиражене чи виражене? Якщо висловити, чи залишається це вірою? Або це тоді стане роботами?

Без покаяння грішник не може бути врятованим, але спасіння через віру. Отже, покаяння певним чином має бути пов'язане з вірою. Покаяння можна визначити як віру, яка відвертається від зла і вирішує слідувати за Ісусом. Віру і покаяння не розділяти. Звичайно, можна мати холодну, інтелектуальну віру і відмовлятися покаятися. Віра — це не просто переконання у фактах, а відвернення душі від себе та гріха до Бога та праведності. Таким чином, воно природним чином включає в себе покаяння.

Але як щодо хрещення? Якщо хрещення є умовою спасіння, яка дається за умови віри в Христа, воно також має бути пов'язане з вірою, і так пов'язане, щоб його значення не суперечило значенню віри. Хрещення — це віра, виражена вчинком. Віра в смерть, поховання і воскресіння Ісуса за наші гріхи є вірою, яка спасає. Яке відношення має хрещення до цієї віри? Воно це малює та втілює. Одні вважають, що Ісус був похований. Занурення під час хрещення відображає цю віру. Треба також вірити, що Ісус воскрес із мертвих. Занурення відображає цю віру. Отже, хрещення було вибрано Господом як вияв віри, щоб відобразити це. І крім віри хрещення не має ніякого значення. Тут будь-яка ідея хрещення немовлят руйнується.

Писання показують, що хрещення слід розглядати як вияв віри. Візьмемо, наприклад, Галатів 3:26, 27. «Бо всі ви сини Божі через віру в Христа Ісуса. Бо всі ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися». Ми є синами віри, віри, що супроводжується та зображена хрещенням. Коли ми бачимо, як хтось хреститься, ми знаємо, що якщо він щирий, він вірить, що Ісус Христос помер, був похований і воскрес для свого спасіння. Таким чином, ми не можемо бути впевнені у чийсь вірі в Христа, лише бачивши, наприклад, їхню доброзичливу роботу. Благодійність є християнським актом, але він не є погребінням і воскресінням.

Коли ми говоримо про спасіння, ми не можемо розділити віру, покаяння та хрещення.

Дії 11:18 «Отож, Бог дав і поганам покаяння, {що веде} до життя».

Дії 2:38 «Покайтеся, і нехай кожен із вас охреститься в ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів».

Дії 15:9 «Бог не зробив різниці між юдеями та язичниками, очистивши їхні серця вірою».

- Чи існує таке поняття, як нерозкаяний грішник з очищеним серцем?
- Чи існує така річ, як врятований грішник без прощення його гріхів?»
- Віра змінює серце, покаяння змінює життя, а хрещення змінює стан.

Спасіння відбувається через віру в Христа, і ця віра залишається вірою, хоча й виражається покаянням і хрещенням.

Як рятується людина?

Не роботами

Не вірою і ділами

Але завдяки вірі це працює

Вірою, яка кається

Вірою хрещений

Вірою, що кориться

Про віру в Бога потрібно ще багато сказати й зрозуміти, але ці речі є частиною перших принципів вчення Христа.

Питання

1. Добра Новина, Євангеліє, полягає в тому, що Христос помер за наші гріхи, Він був похований і Він воскрес на третій день.
Т. ____ Ф. ____
2. Заплата за гріх — це смерть, те, що ми заробляємо своїми вчинками.
Т. ____ Ф. ____
3. Спокутна жертва Христа, Його смерть через розп'яття є даром, який слід прийняти через послух.
Т. ____ Ф. ____
4. Дар — це те, що заслужено вчинками покори.
Т. ____ Ф. ____
5. Віра, що спасає, є
 - a. ____ Це розумове прийняття
 - b. ____ Не вимагає жодних дій з боку людини
 - v. ____ Одержується слухняністю з любові

3. НАВЧАННЯ ХРЕЩЕННЯ

Яка гарна і духовно значуща тема!

Яку велику річ винайшов Бог!

Як ми докладаємо зусиль і терпимо великі незручності, щоб охрестити людину! Іноді ми виходимо на темне поле цукрової тростини вночі, нас прокидають о 1:00 ночі, щоб піти на пляж, і ми йдемо посеред тих, хто загоряє на людному пляжі опівдні, щоб просто охрестити людину.

Те, що ми віримо в хрещення, може зробити його дуже незручним.

Чи Бог надає хрещенню таку ж важливість і терміновість, як ми?

Насправді, краще було б поставити таке запитання: чи надаємо ми хрещенню стільки ж важливості й терміновості, скільки Бог?

Що поспішає? Дії 22:16

«А тепер чого зволікаєш? Устань і охрестись, і змиє гріхи свої, прикликавши ім'я Його».

Це сталося «тої ж години ночі». 3000 охрестилися в той самий день, коли вони повірили та покалися, і Святий Дух вважав це достатньо важливим, щоб це було записано для нас.

Чому Бог вибрав цей вияв віри як умову для спасіння?

- a. Щоб нагадати нам про глибину нашого навернення, що ми померли для гріха.
- b. Нам потрібен новий початок, нове народження і хрещення нагадує нам, що ми народилися знову.

Які благословення отримує людина, коли вона хреститься, як вчить Святе Письмо?

Людина спасається, коли вона хреститься згідно з Писанням. У Новому Завіті є кілька аспектів або способів вираження цього дару спасіння:

1. Спасіння — Марка 16:15-16

«І Він сказав їм: «Ідіть по всьому світу та проповідуйте Євангелію всьому створінню. Хто увірував і охрестився, той спасеться; а той, хто не повірив, буде засуджений».

2. Прощення гріхів — Дії 2:38

«І сказав їм Петро: Покайтеся, і нехай кожен із вас охреститься в ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів; і ви отримаєте дар Святого Духа».

3. Прийміть дар Святого Духа — Дії 2:38 вище

4. Гріхи змито — Дії 22:16

«А тепер чого зволікаєш? Устань і охрестись, і змиє гріхи свої, прикликавши ім'я Його».

5. Очищення — Ефесянам 5:25-27

«... Христос також полюбив Церкву і віддав Себе за неї, щоб освятити її, очистивши водним купівлею зі словом, щоб представити Собі Церкву в усій її славі, не маючи плями й плями. зморшка або щось подібне; але щоб вона була свята й непорочна».

6. Освячення — Ефесянам 5:26 вище

7. Чиста совість — 1 Петра 3:21

«І відповідно до цього, хрещення тепер рятує вас—не видалення бруду з тіла, але звернення до Бога за чистою совістю—через воскресіння Ісуса Христа».

8. Позбавляє від тіла гріха — Колосян 2:11, 12

«У Ньому ви також були обрізані обрізанням нерукотворним, у видаленні тіла плоті через обрізання Христа; бувши похований з Ним у хрещенні, в якому ви також воскресли з Ним через віру в дію Бога, Який воскресив Його з мертвих».

9. Воскрес із Христом — Колосян 2:12 вище

10. Народжений знову — Івана 3:3-5

«Ісус відповів і сказав йому: «Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться згори, не може побачити Царства Божого». Никодим сказав йому: «Як може людина народитися, будучи старою? Чи не може він увійти вдруге в утробу своєї матері й народитися?» Ісус відповів: «Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться від води й Духа, не може увійти в Царство Боже».

11. Хрестився в смерть Христа- Римлянам 6:3-6

«Чи ви не знаєте, що ми всі, хто хрестився в Ісуса Христа, у смерть Його хрестилися? Тому ми були поховані з Ним через хрещення в смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так і ми могли ходити в оновленому житті. Бо якщо ми були з'єднані з Ним подобою Його смерті, то точно

будемо також подібними Його воскресінням, знаючи це, що наше старе я було розіп'яте з Ним, щоб наше гріховне тіло було знищено, щоб ми більше не були рабами гріха».

12. Станьте дитиною Бога —Галатам 3:26, 27

«Бо всі ви сини Божі через віру в Христа Ісуса. Бо всі ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися».

13. Зодягніться в Христа —Галатам 3:27 вище

14. Увійти в Христа —Галатам 3:27 і Римлянам 6:3 вище

ПРИМІТКА 1- Фраза «у Христі» дуже знакова! Коли ми входимо в Христа, ми знаходимося «у Христі», і «у Христі» нам даються всі духовні благословення.

Ефесянам 1:3 — «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що благословив нас усяким духовним благословенням на небесах у Христі».

Римлянам 3:24 — «будучи виправданим даром Його благодаттю через відкуплення, яке в Христі Ісусі».

Римлянам 6:11 — «Так само вважайте себе мертвими для гріха, а живими для Бога в Христі Ісусі».

Римлянам 6:23 — «Бо заплата за гріх — смерть, а дар Божий — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашим».

Римлянам 8:1 — «Тож тепер немає ніякого осуду тим, хто в Христі Ісусі».

Римлянам 12:5 — «Тож ми, багатьох, — одне тіло в Христі, а окремо один одному члени».

2 Коринтян 5:17 — «...Отже, коли хто в Христі, той нове створіння; старі речі відійшли в минуле; ось прийшло нове».

2 Коринтян 5:21 — «Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб ми стали Божою праведністю в Ньому».

Галатів 3:28 — «Нема юдея, ані грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої; бо всі ви одне в Христі Ісусі».

Ефесянам 1:7 — «У Ньому ми маємо відкуплення Його кров'ю, прощення наших провин, згідно з багатством Його благодаті».

Ефесянам 1:11 — «У Якому й ми отримали спадщину»

Ефесянам 2:6 — «...і воскресив нас із Собою, і посадив із Собою на небесах у Христі Ісусі».

Ефесянам 2:7 — «...щоб Він у майбутніх віках показав незвичайне багатство Своєї благодаті в доброті до нас у Христі Ісусі».

Ефесянам 2:13 — «А тепер у Христі Ісусі ви, що раніше були далекі, стали близькі кров'ю Христа».

Ефесянам 3:6 — «...що язичники є співспадкоємцями та співчленами тіла та співучасниками обітниць в Христі Ісусі через Євангелію».

Ефесянам 3:12 — «...у якому ми маємо сміливість і впевненість через віру в Нього».

Филип'янам 3:9 — «...і можу бути знайдений у Ньому, маючи не власну праведність, що походить від Закону, але те, що через віру в Христа, праведність, що походить від Бога на основі віри».

Колоссянам 2:10 — «...і в Ньому ви досягли досконалості, і Він — голова всякого правління та влади».

1 Фессалонікійців 4:16 — «...Бо Сам Господь зійде з неба з окликом, з голосом архангела та з Божою сурмою; і мертві у Христі воскреснуть першими».

2 Тимофія 1:1 — «Павло, апостол Ісуса Христа з волі Божої, згідно з обітницею життя в Христі Ісусі».

2 Тимофія 1:9 — «що спас нас і покликав святим покликанням не за нашими вчинками, але за Своїм наміром і за благодаттю, даною нам у Христі Ісусі від віку».

2 Тимофія 2:10 — «Тому я терплю все задля вибраних, щоб і вони одержали спасіння в Христі Ісусі, а з ним і вічну славу».

1 Івана 3:5 — «І ви знаєте, що Він з'явився, щоб узяти гріхи; і в Ньому немає гріха».

1 Івана 5:11 — «І це свідчення, що Бог дав нам життя вічне, і це життя в Його Сині».

Римлянам 6:3-6— *Або ви не знаєте, що ми всі, хто хрестився в Ісуса Христа, у смерть Його хрестилися? Тому ми були поховані з Ним через хрещення в смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так і ми могли ходити в оновленому житті.*

Фраза «у Христі» є дуже важливою! Коли ми входимо в Христа, ми знаходимося «у Христі», і «у Христі» нам даються всі духовні благословення(Ефесянам 1:3, «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що благословив нас усяким духовним благословенням на небесах у Христі»).

Галатам 3:26, 27—*«Бо всі ви сини Божі через віру в Христа Ісуса. Бо всі ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися».*

Але чому хрестини (множина)? Скільки там хрестин?Є тільки один.

Ефесянам 4:4-6 — «Одне тіло й один Дух, як і ви були покликані в одній надії вашого покликання; один Господь, одна віра, одне хрещення; один Бог і Отець усіх, що над усіма, і через усіх, і в усіх вас».

Ставиться запитання: «Якщо існує лише одне хрещення, чому автор послання до Євреїв говорить про «хрищення?»»

Є кілька хрищень, згаданих у Біблії, але без урахування тих, які були лише символічними, і тих, які були тимчасовими, залишається лише одне хрещення, яке практикується сьогодні, яке вводить людину в Христа. Це занурення у воду в ім'я Ісуса Христа для відпущення гріхів тих, хто приходить до Ісуса, розкаювшись у своїх гріхах і вірячи в Його смерть (жертву крові) на хресті, щоб забрати їхні гріхи.

1. Хрещення Іоанна

Марка 1:4 — «Іван Хреститель з'явився в пустелі, проповідуючи хрещення покаяння для прощення гріхів».

Дії 18:25 — «Цей чоловік (Аполлос) був навчений дороги Господньої; і, палаючи духом, він говорив і навчав точно про Ісуса, знаючи тільки хрещення Іванове».

Дії 19:4 — «А Павло сказав: Іван хрестив хрещенням покаяння, кажучи людям вірувати в Того, Хто йде за ним, тобто в Ісуса».

Хрещення Івана було тимчасовим і його більше не можна було практикувати після того, як Христос віддав своє життя на хресті.

2. Хрещення вогнем

Від Матвія 3:7-12 — «Побачивши багатьох фарисеїв і садукееїв, що приходили для хрещення, Він сказав їм: «Породі зміїне, хто наказав вам утікати від майбутнього гніву?» Тому принесіть плід у покаянні; і не думайте, що ви можете сказати собі: «Ми маємо Авраама за батька»; бо я кажу вам, що Бог може з цього каміння підняти дітей Авраамові. А сокира вже лежить біля коріння дерев; Тому кожне дерево, що не родить доброго плоду, буде зрубане та в огонь кинуте. Щодо мене, то я хрещу вас водою на покаяння, але Той, Хто йде за мною, сильніший від мене, і я не годен зняти з Нього сандалі; Він охрестить вас Духом Святим і вогнем. І віяло Його в руці Його, і Він повністю очистить Своє гупно; і пшеницю Свою Він збере до комори, а полову спалить вогнем негасимим».

Хрещення вогнем є символом Божого суду над нерозкаяними.

3. Хрещення в Мойсея

1 Коринтян 10:1-2 — «Бо я не хочу, щоб ви не знали, браття, що всі наші батьки були під хмарою, і всі перейшли через море; і всі охристілися в Мойсея в хмарі та в морі».

Коли Ізраїль покинув Єгипет, перейшовши через Червоне море, їх оточила вода – хмара над ними та Червоне море навколо них. Це символічне використання слова «хрещення» в кількох деталях, а не лише в тому, що вони оточені водою (хоча й проходять по суші). Це справді пророчий образ нашого досвіду. Як вони були звільнені від свого рабства і вступили в стосунки з Мойсеєм як своїм лідером, так і ми, у хрещенні, звільняємося від рабства гріха і вступаємо в стосунки з Ісусом як нашим Господом.

4. Хрещення Страждання

Матвія 20:20-23 — «Тоді приступила до Нього мати синів Зеведеєвих із своїми синами, вклонившись і благаючи Його. І сказав він їй: Чого ти хочеш? Вона сказала йому: «Накажи, щоб у Твоєму царстві сиділи ці два мої сини, один праворуч, а другий ліворуч». Але Ісус відповів і сказав: Не знаєте, чого просите. Чи можеш ти випити чашу, яку Я збираюся випити?» Вони сказали йому: «Можемо». Він сказав їм: Чашу Мою питимете; а сидіти праворуч і ліворуч від Мене, це не Моє давати, але для тих, кому це приготував Отець Мій».

Матвій 26:39 — Ісус молиться: «Отче мій, коли можливо, нехай обмине ця чаша Мене, але не як Я хочу, а як Ти». В Івана 18:11 «Чи не питиму чашу, яку дав Мені Отець?»

Марка 10:38-39 Але Ісус сказав їм: "Ви не знаєте, чого просите. Чи можете ви пити чашу, яку Я п'ю, або христитися хрещенням, яким Я хрещусь?" Вони сказали йому: «Можемо». І сказав їм Ісус: «Чашу, яку Я п'ю, ви вип'єте, і хрещенням, яким Я хрещусь, будете хрещені.

Ло 12:50 «Але я маю пройти хрещення, і як я страждаю, поки це не здійсниться!

«Чаша» і «хрещення», про які Ісус говорив у наведених вище уривках були символічними способами говорити про жахливі речі, які він незабаром постраждає, коли принесе себе в нашу жертву за гріх. Це символічна мова.

5. Хрещення (в-АСВ) Святим Духом

У Євангелії від Матвія 3:11 Іван говорить про Ісуса: «Він охрестить вас Духом Святим».

У Діях 1:5 Ісус сказав їм: «Іван бо христив водою; але ти будеш охрещений Святим Духом не через багато днів».

Хрещення Святим Духом було те, що Ісус зробив з Духом у день П'ятидесятниці.

Івана 15:26 — «Коли ж прийде Утішитель, Якого Я пошлю вам від Отця, тобто Дух істини, що від Отця походить, Він свідчитиме про Мене».

Дії 2:17 У день П'ятидесятниці Ісус злив Духа на «кожне тіло». «В останні дні Бог каже: «Я виллю свій дух на всіх людей». Ваші сини й дочки будуть пророкувати, ваші юнаки бачитимуть видіння, а вашим старим сниться сни». Хрещення Святим Духом було раз назавжди історичною подією. Наслідки тривають, але Дух уже вилито на все людство.

6. Хрещення у Христа

Марка 16:16 — «Хто увірував і охристився, той спасеться; а той, хто не повірив, буде засуджений».

Галатам 3:27 — «Бо всі ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися».

Римлянам 6:3 — «Чи ви не знаєте, що ми всі, хто хрестився в Ісуса Христа, у смерть Його хрестилися?»

Висновок:

У Посланні до Ефесян Павло говорить про багато переваг буття «У Христі», але особливо користь від відкуплення через Його кров. Потім у четвертому розділі він стверджує, що «є один Господь, одна віра і одне хрещення». Отже, яке з шести хрищень, згаданих вище, він називає «єдиним хрещенням»? Це єдине справжнє хрещення, яке практикується навіть сьогодні, часто зване християнським хрещенням, яке є зануренням у воду в ім'я Ісуса для прощення гріхів. Це той, хто поміщає віруючих, довірливих і слухняних віруючих у своє єдине тіло, незалежно від того, є вони євреями чи язичниками. Це хрещення у Христа.

Щодо інших:

Хрещення Івана було історичним і тимчасовим і завершилося смертю, похованням і воскресінням Ісуса.

Бойове хрещення було образним виразом, яким описували Божу кару.

Хрещення Мойсея було символічним проходженням Ізраїлю через воду та пророчим типом досвіду Церкви Божої.

Хрещення стражданням було образним виразом, який використовувався для опису страждань і переслідувань Ісуса та його апостолів.

Хрещення Святим Духом було історичним одноразовим злиттям Духа на все людство в день П'ятидесятниці.

У релігійному світі існує багато фальшивих доктрин про хрещення. Наприклад:

1. «Хрещення може означати окроплення замість занурення».
2. «Люди, які не вірять в Ісуса, можуть бути охрещеними» (наприклад, немовлята).
3. «Вам не обов'язково хреститися, щоб отримати спасіння».

Наведені нижче звичаї або формулювання можуть відображати деякі поширені непорозуміння щодо хрещення.

Дехто вважає хрещення якимось довільним наказом, який Бог обрав для перевірки нашої слухняності. Чи сказав би Бог людям повірити в Євангеліє, а потім скинути 3 камені в ставку, щоб врятуватися? Немає! Перестрибування каменів не має нічого спільного з хрестом Христа.

Деякі люди планують хрещення. Але чому б замість цього не запитати їх: «Коли ви хочете планувати своє спасіння?»

Деякі люди хрестять тих, хто не покався, не навернувся, не прийняв Ісуса як Господа, ніби фізичний акт занурення або хрещення робить спасіння.

Деякі кажуть, ніби їх хрестили «у _____ церкві». Єдине хрещення «у Христа», а не в якусь церкву чи організацію. Правда, коли ми були охрещені (біблійно), Бог додав нас до тіла Христа, яке є Його церквою, але в хрещенні ми «поховані з Христом через хрещення в Його смерть» (див. Римлянам 6).

Деякі навчають доктрині винятків із біблійного хрещення. Вони роблять висновок (я думаю правильно), що діти, тобто немовлята, є винятком з Марка 16:16 «Хто увірує й охреститься, той буде спасений». Питання, однак, таке: «Чи Бог зробить виняток для людей, які не знають нічого кращого або хто фізично не може охреститися?» Я маю свою думку щодо цього, але Святе Письмо нічого не говорить про винятки, і нам, можливо, було б мудріше навчати того, що Писання дійсно говорить, і залишити винятки нашому Справедливому та Милосердному Богу. Він обов'язково зробить те, що правильно, з кожною душею.

Питання

1. Які з наступних тверджень щодо хрещення (занурення) на основі довіри та послуху є істинними?
 - a. ☐ Хрещення рятує, але не одне
 - b. ☐ Хрещення служить для прощення гріхів
 - c. ☐ Хрещення змиває гріх
 - d. ☐ Хрещення — це звернення до Бога про очищення
 - e. ☐ Хрещення вводить спасених у Церкву Христа
 - f. ☐ У хрещенні людина зодягається в Христа
 - g. ☐ У хрещенні похований у смерть Христа
 - h. ☐ Людина отримує Святого Духа в результаті хрещення
 - i. ☐ Все вищезазначене
2. Іванове хрещення було
 - a. ☐ За відпущення гріхів
 - b. ☐ Покаяння для відпущення гріхів
3. Щоб бути християнином, треба хреститися вогнем.
Т. ☐ Ф. ☐
4. Хрещення Мойсея було для прощення гріхів дітей Ізраїлю.
Т. ☐ Ф. ☐
5. Відбулося хрещення Святим Духом
 - a. ☐ коли Ісус був хрещений Іваном
 - b. ☐ у день П'ятидесятниці, коли Ісус злив Свого Духа на всі чоловіки
6. Людина вже є християнином до хрещення, тому хрещення не для того, щоб усунути гріх чи зодягнутися в Тіло Христа, а для того, щоб приєднати його до церковної організації.

Т. ____ Ф. ____

4. ПОКЛАДАННЯ РУК

У Святому Письмі ми читаємо, що люди покладали руки:

А. Благословити дітей

Від Матвія 19:15 «І Він поклав [Свої] руки на них, і пішов звідти».

Марка 10:16 «І Він узяв їх на руки, поклав [Свої] руки на них і благословив їх».

В. Вилікувати

Марка 5:23 І благав Його, кажучи: *Моя маленька донечка лежить при смерті. Прийди й поклади на неї руки, щоб вона одужала й ожила*».

Марка 6:5 «Тепер Він не міг зробити там ніякої могутньої роботи, крім того, що Він поклав Свої руки на кількох хворих і зцілив [їх]».

Марка 16:18 «братимуть змії; і якщо вони вип'ють що-небудь смертельне, це їм не зашкодить; покладуть руки на хворих, і вони одужають».

Луки 4:40 Коли сонце заходило, усі, хто мав хворих на різні хвороби, приводили їх до Нього; і Він поклав Свої руки на кожного з них і зцілив їх».

Луки 13:13 «І Він поклав [Свої] руки на неї, і вона зараз випросталась, і прославила Бога».

Дії 28:8 «І сталося, що батько Публія лежав хворий на гарячку та дизентерію. Павло увійшов до нього і помолився, і той поклав на нього руки та зцілив його».

Дар зцілення був тимчасовим. Це не означає, що Бог не відповідає на молитви або що Бог не зцілює. Просто деякі люди не мають цього дару, як Ісус, його апостоли та деякі інші люди.

Апостоли та інші мали цей дар. Існує різниця між молитвою за хвору людину та проханням Бога зцілити її та отриманням чудодійної сили доторкнутися до когось і миттєво чудесним чином зцілитися від його хвороби, включаючи сліпоту, параліч, глухоту або смерть. Я знаю, що деякі люди стверджують, що володіють цим даром, але якби я мав цей дар, я б пішов до дитячої лікарні Вандербільта і відправив кожного з цих маленьких лисих хворих на рак додому здоровими. Ті, хто стверджує, що має дар, цього не зробили. Чому ні? Бо не можуть! Чому вони не намагаються це зробити? Тому що вони знають, що не можуть цього зробити. Якби я мав дар зцілення, Майк Братчер не повернувся б сьогодні додому в інвалідному візку. Він би пішов стрибати, стрибати та стрибати додому!

С. Дарувати або передавати чудодійні дари Святого Духа

Дії 19:6 «І коли Павло наклав на них руки, зійшов на них Дух Святий, і вони заговорили іншими мовами та пророкували».

Римлянам 1:11 «Бо я прагну побачити вас, щоб передати вам якийсь духовний дар, щоб ви зміцнилися».

Дії 8:5-19 Тоді Пилип зійшов до міста Самарії і проповідував їм Христа. І народ однодушно слухав сказаного Пилипом, слухаючи і бачачи чуда, які він творив. Бо з багатьох опанованих виходили нечисті духи, кричачи гучним голосом; і багато паралізованих і кульгавих були зцілені. І була велика радість у

тому місті. Але був один чоловік на ім'я Симон, який раніше займався чаклунством у місті і дивував людей Самарії, стверджуючи, що він хтось великий, на якого всі прислухалися, від найменшого до великого, кажучи: «Цей чоловік велика сила Божа». І вони послухалися його, тому що він довгий час дивував їх своїми чарами. Але коли вони повірили Пилипу, коли він проповідував речі про Царство Боже та ім'я Ісуса Христа, і чоловіки, і жінки охрестилися. Тоді й сам Симон увірував; і коли він охрестився, він продовжував з Пилипом, і був вражений, бачачи чудеса та знамення, які діялися. Коли ж апостоли, які були в Єрусалимі, почули, що Самарія прийняла слово Боже, то послали до них Петра та Івана, які, прийшовши, помолилися за них, щоб вони отримали Святого Духа. Бо досі Він не зійшов ні на одного з них. Вони були лише охрещені в ім'я Господа Ісуса. Тоді вони поклали на них руки, і вони отримали Святого Духа. І коли Симон побачив, що через покладання рук апостолів дається Святий Дух, він запропонував їм гроші, кажучи: «Дайте й мені цю владу, щоб кожен, на кого я покладу руки, отримав Святого Духа».

Очевидно, це чудесні дари Духа, які мав Філіп, а не те, що він перебував у ньому. Симон бачив чуда і знамення. Саймон побачивщо через покладання рук апостолів був даний Святий Дух.

Дії 19:6 *«І коли Павло наклав на них руки, зійшов на них Дух Святий, і вони заговорили іншими мовами та пророкували.»*

D. Висвятити (призначити або рукопокласти) для служіння.

Це пов'язано з організацією церкви.

Дії 6:3 «Отже, браття, знайдіть із-поміж себе сімох мужів доброї слави, сповнених Святого Духа та мудрості, яких ми можемо поставити над цією справою».

Дії 6:6 «Його поставили перед апостолами; і, помолившись, поклали на них руки».

Акт 13:2 «Відділіть Мені Варнаву та Савла на діло, до якого Я їх покликав.Тоді вони, попостившись і помолившись, поклали на них руки і відпустили їх».

1 Тимофію 4:14«Не нехтуйте даром, який у вас, який був даний вам через пророцтво, з покладанням рук пресвітерства».

1 Тимофію 5:22«Не покладай ні на кого поспішно рук і не бери участі в чужих гріхах».

2 Тимофія 1:6«Пам'ятайте, щоб збудити дар Божий, який є в вас через покладання моїх рук».

ДЕЯКІ СПОСТЕРЕЖЕННЯ:

1. Ісус, голова тіла, організовує Свій народ, християнських чоловіків і жінок, церкву, щоб ми могли нормально функціонувати. Він організовує тіло, даючи дару(и) (призначаючи служіння або функції) кожному члену.
2. Церква, організована Христом через Духа відповідно до духовних дарів, це набагато більше, ніж старійшини, диякони та проповідники. Кожен член має бути функціонуючою частиною живого організму.
3. Уся Церква через Христа сприяє зростанню у вірі та любові через участь кожного її члена.
4. Ми не всі робимо те саме в роботі живого Тіла Христового, залишимо, як було, але всі ми маємо щось робити.
5. У церкві ми є частиною один одного. Ми всі маємо виконувати нашу Богом дану роль у розбудові тіла Христа. Це означає, що ми 100%. Ніхто не звільнений. Незалежно від вашого віку, статі, рівня зрілості, знань, освіти, таланту – Бог хоче, щоб ми всі брали активну участь у роботі церкви – кожен із нас.

6. Матвія 25:14-30 (притча про гроші). Ця притча говорить про індивідуальну відповідальність кожного, незалежно від дій інших. Кожного судитимуть по вчинках його. Однак у церкві, тілі Христовому, коли один член не виконує своєї частини, це завдає шкоди не тільки йому самому, але й усьому тілу. Якщо очі не бачать, то все тіло в темряві. Якщо ноги не ходять, все тіло відмовляється від ходьби. Навіть якщо ви отримали лише одне служіння, ви все одно повинні це зробити. Кожен член, отримавши один, два або п'ять, повинен використовувати те, що він отримав, для блага тіла.

7. Ми не повинні допустити існування системи, де один піклується про всіх. Якщо руки не працюють, а чекають, щоб очі працювали... якщо ноги не ходять, а чекають, щоб йшли очі... якщо вуха не чують, а чекають, щоб очі почули... якщо рот не чує їжте, але очікуйте, що їдять очі... якщо ніс не пахне, але очікуйте, що запахнуть очі. Це був би монстр!

8. Іноді здається, що ми нагадуємо священницьку систему католицизму чи душпастирську систему протестантизму. Кілька людей опікуються всією роботою церкви. Ми повинні дозволити Христу діяти і розкривати наші індивідуальні функції. Будучи тілом Христа, немає браку в роботі. Кожен християнин є священником. Якщо Бог покладає вагу брата на ваші плечі і якщо ви здатні, тоді ви моліться і підходите, щоб допомогти.

9. У церкві, бувало, ті, що мають п'ять «таланти» несуть вагу безлічі членів разом з одним «талант». Це велика вага для носіння. Керівництво церкви – це не те, що залежить лише від роботи декого, а скоріше питання про те, чи маємо ми здатність зробити кожного з одним «талант» використовувати свої дари. Велика проблема сучасної церкви полягає в тому, що одна «талант» учасники приховують свої «таланти». Якщо все одне «талант» члени реалізували свої «таланти», не потрібно було б так багато різнопланових членів. У нас є те, що мотивує всіх учасників виконувати свою роботу.

10. У Посланні до Ефесян 4:16 сказано, що «все тіло, налаштоване та з'єднане для допомоги всім, росте й будується в любові такою мірою, як кожна частина виконує свою функцію». Це вчить 100% залучення учасників. Жоден член не може нехтувати своїм обов'язком. Ми повинні завжди заохочувати один одного проявляти ініціативу, щоб робити те, до чого, на їхню думку, закликає їх Ісус, і не піддаватися стримуванню організації. Організація повинна сприяти, а не перешкоджати служінню будь-якого християнина.

11. Християни мають рацію, коли закликають братів служити Христу відповідно до їхніх дарів і заохочують один одного віддавати всі наші ресурси в розпорядження Господа. Але не правильно створювати комплекс провини через те, що хтось не робить те, що не дав йому Господь.

12. Ви один із багатьох членів тіла. Коли ви працюєте, служите, проповідуйте, відвідуєте, навчаєте, заохочуєте, радите тощо, тіло працює, оскільки тіло функціонує лише через своїх членів. Ви, будучи членом тіла, завжди є членом тіла, весь час, а не лише тоді, коли тіло збирається. Обов'язки церкви - це сукупність усіх обов'язків кожного члена окремо. Наприклад: Коли чоловіки піклуються про своїх дружин... Коли дружини піклуються про дім... Коли батьки виховують своїх дітей у дорозі Господній... Коли слуги зупиняються, щоб допомогти людині, яка потребує допомоги. ... Коли старійшини пасуть отару... Коли лідери організують реколекції... Коли люди віри моляться за заблуканих і хворих... Коли євангелісти проповідують... Коли члени відвідують лікарні ... Коли консультанти допомагають подружжю... Коли автори пишуть повчальні книжки... тіло працює! Кожен брат і кожна сестра мають своє служіння. Нам потрібно допомогти їм зрозуміти, що це таке, а також спорядити їх для хорошої роботи у служінні.

Тільки подумайте про все, що могла б зробити ця церква, ЯКБИ КОЖЕН ЩОСЬ РОБИВ! Це саме Божий план.«... усе тіло, з'єднане та з'єднане тим, що дає кожен суглоб, відповідно до ефективної роботи, за

допомогою якої кожна частина робить свою частку, спричиняє ріст тіла для збудування себе в любові(Ефесянам 4:16).

ЯКЩО КОЖЕН ЩОСЬ РОБИТЬ... тоді ніхто не буде перевантажений і буде зроблено більше. Це Божий план.

Питання

1. Покладання рук доступне всім християнам сьогодні, щоб дозволити їм зцілити рак і всілякі хвороби.
Т. ____ Ф. ____
2. Християни несуть індивідуальну відповідальність, тому не залежать від дій інших
Т. ____ Ф. ____
3. Деякі християни більш здатні, ніж інші, у виконанні певного завдання
Т. ____ Ф. ____
4. Церковне тіло, християни, має
 - a. ____ Лише одна функція, яку повинен виконувати кожен член
 - b. ____ Багато різних функцій, подібних до людського тіла, і всі вони повинні функціонувати разом, щоб бути здоровим тілом.
 - c. ____ багато функцій, деякі з яких є важливішими за інші, тому християни повинні прагнути виконувати важливі.
5. Кожен християнин має завдання або функції, виконання яких Бог очікує від нього.
Т. ____ Ф. ____

5. ВОСКРЕСІННЯ МЕРТВИХ

Яка твоя улюблена пора року?

«Весна – прекрасна пора року. Для багатьох людей весна – це найочікуваніша, хвилююча та благословенна пора року. Холодна погода, низькі температури, підбадьорливий вітер і навіть подекуди сніг та ожеледиця – усе минає. Мертвість дерев, безплідність садів і безбарвна трава зникають, щоб їх замінити освіжаючими зливами, чудовою температурою та яскравим сонцем у березні, квітні та травні. Ще не прийшло літнє пекуче проміння і обтяжлива спека. Весна - чудова пора. Весна ніби відроджує всю природу. Розквітає, жовті нарциси та тюльпани показують свої кольори, а дерева починають демонструвати світло-зелені відтінки нового листя. Наші сади починають демонструвати ознаки нового життя, коли овочі піднімаються з ґрунту. Весна означає відродження. Здається, що весна відроджує всю природу».

Весна спонукає нас думати про духовні речі: великий майбутній день воскресіння.

Деякі речі, які я знаю, і деякі речі, які мене цікавлять щодо воскресіння:

А. ХТО легко?

Всі, хто помер

Івана 5:28-29

Дії 24:15

1 Коринтян 15:21-22

В. Що?

Оживлення того, що вмирає – наших тіл

Воскресне те, що померло – наші тіла

Римлянам 8:23: «Також ми, що маємо первоплід Духа, і ми самі в собі зі드хаємо, чекаючи усиновлення, викуплення нашого тіла».

С. Коли?

Це найлегше питання з усіх. В останній день Івана 6:39-40, 44, 54

Скільки днів буде після останнього дня? Жодного, принаймні стосовно життя на землі, яким ми його знаємо.

Це суперечить «диспенсацийному преміленіалізму» (коріння якого сягає 1830-х років і Джона Нельсона Дарбі).

Д. як?

Якими будуть наші воскреслі тіла?

Вони будуть нашими фізичними тілами, але чудово зміненими та іншими! - 1 Коринтян 15:35-55

Наші фізичні тіла...

1) *Посіяне в тлінні воскресне в нетлінні!*— **v42**

2) *Посіяне в безчесті воскресне в славі!* —**v43a**

3) *Посіяне в немочі, воскресне в силі!*— **v43b**

4) *Посіяні як тіла природні, воскреснуть як тіла духовні!***проти 44-49**

Навіть ті, хто живий під час пришестя Христа, зазнають цієї «зміни», в якій те, що є тлінним і смертним, «одягнеться» в нетління і безсмертя – 1 Коринтян 15:50-55.

Е. чому

Пережити біологічну смерть - у безтілесному стані - не є нашим остаточним станом. Нашим остаточним станом є безсмертя (безсмертність), яке настає, коли Ісус повертається.

Навіть якби ми знали, що після смерті християнин сидів буквально біля ніг Ісуса, він все одно був би безтілесною істотою, доки він є безтілесним. Смерть для нього все ще факт. Лише тоді, коли Ісус повернеться і повністю знищить смерть, ця людина буде повністю викуплена. Християнська віра пропонує набагато більше, ніж «життя після смерті» (багато релігій говорять про це); вона пропонує повне викуплення людини, що включає відновлення тіла, душі та духу (1 Фессалонікійців 5:23). «Весь твій дух, душа і тіло нехай збережеться бездоганними в прихід Господа нашого Ісуса Христа».

Ми не повинні думати, що життя після смерті є «кінцевим» станом – це не так! Люди є втіленими істотами, вони переживають смерть і після воскресіння повертаються до втіленого існування.

Бог ніколи не планував, щоб Його діти безперервно існували як безтілесні істоти! Це б означало, що панує смерть! Знищення смерті є славним воскресінням. 1 Коринтян 6:13-14 «тіло для Господа, а Господь для тіла. «Бог воскресив Господа і воскресить і нас Своєю силою». Бог не має наміру відкинути тіло; вся людина має бути повністю викуплена від прокляття. Ті, хто бере участь у викупній роботі Христа, приречені на славетне воскресіння.

НАША ПРАВИЛЬНА ВІДПОВІДЬ на доктрину воскресіння:

a. Ми щиро бажаємо бути одягненими в наші небесні тіла.

2Коринфянам 5:1-5 «*Бо ми знаємо, що коли наш земний дім, цей намет, буде зруйнований, ми маємо будівлю [тіло] від Бога, дім нерукотворний, вічний на небі. Бо через це ми стогнемо, щиро бажаючи зодягнутися в наше житло, що з неба*».

b. Тому ми повинні поставити собі за мету догодити Богові.

2Коринфянам 5:6-11 «Тому ми завжди впевнені, знаючи, що поки ми вдома в тілі, ми відсутні від Господа. Бо ми ходимо вірою, а не видінням. Ми впевнені, так, радше воліємо бути поза тілом і бути присутніми з Господом. Тому ми прагнемо догоджати Йому, незалежно від того, присутні чи відсутні. Бо всі ми повинні постати перед судом Христовим, щоб кожен отримав те, що вчинив у тілі, згідно з тим, що він зробив, чи добре, чи зло».

в. Ми з нетерпінням і наполегливістю чекаємо викуплення наших тіл, навіть якщо ми не можемо їх побачити зараз.

Римлянам 8:23-25 «... і ми самі в собі стогнемо, чекаючи усиновлення, відкуплення нашого тіла. Бо в цій надії ми спаслись, але надія, що видима, не є надія; бо чому людина все ще сподівається на те, що бачить? Але якщо ми сподіваємося на те, чого не бачимо, ми з нетерпінням чекаємо цього з наполегливістю».

d. Ми очистимося

1 Івана 3:2-3 «Улюблені, тепер ми діти Божі; і ще не виявилось, ким ми будемо, але ми знаємо, що коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього, бо побачимо Його таким, яким Він є. І кожен, хто має цю надію на Нього, очищає себе, як і Він чистий».

У вас є ця надія?

Ви сповнені бажанням очиститися?

Питання

1. Хто ті, кого Бог воскресить?
 - a. ___ Праведники всіх віків
 - b. ___ християни
 - c. ___ Усе людство від початку часів до кінця часів
2. Що Бог воскресить?
 - a. ___ Душа людини
 - b. ___ Земні тіла людини
 - c. ___ Усі тварини, які мають дихання життя
3. Біблія визначає дату, коли відбудеться воскресіння і 2-е пришествя Христа.
Т. ___ Ф. ___
4. Земне тіло, живе чи мертве, буде перетворено, змінено на безсмертне чи незнищенне тіло залежно від того, чи вони були зроблені праведними кров'ю Христа чи бунтівними та злими.
Т. ___ Ф. ___
5. Коли людина помирає, все закінчується, як і всі інші живі істоти, оскільки немає воскресіння з мертвих або життя після смерті
Т. ___ Ф. ___

6. ВІЧНИЙ СУД

Що мені зазвичай не подобається в пісні «There's A Great Day Coming», так це останній куплет.

Треба співати скорботно. Слова правдиві, але дуже сумні.

Коли ми проповідуємо євангелію, ми проповідуємо «Добру новину», а вічний суд — це не добра новина. Це погана новина. Але це правда.

Я не люблю розповідати людям про вічний суд.

Лікарі не люблять говорити людям, що вони хворіють на невиліковний неоперабельний рак.

Хороші вчителі не люблять говорити своїм учням, що вони провалили іспит.

Роботодавці не люблять говорити своїм працівникам, що фабрика закривається і вони залишаться без роботи.

Мені було неприємно дзвонити батькам Кевіна Гарріса з Бразилії, щоб повідомити їм, що їхній син загинув унаслідок утоплення.

Іноді мені хочеться, щоб не було вічного суду. Сама думка про це пригнічує і лякає. У мене були відчуття, коли я бачив людину, засуджену на довічне позбавлення волі без умовно-дострокового звільнення. Усі роки, знаючи, що вони не відчують жодної радості життя – свободи, сім'ї, відпочинку. Прикладом може служити мусульманин у в'язниці в Жоао Пессоа, Бразилія - вегетаріанець, божевільний, змушений був вийти, незважаючи ні на що, сім'я в Парагваї, лікар бен Ладена.

Я хотів би, щоб не було суду, але Ісус сказав, що він буде, тож це вирішує це питання. Чия взагалі була ідея винайти універсальний закон, який говорить, що ти пожнеш те, що посієш? Це був Господь! Я думаю, що я розумніший за Господа? Як ви думаєте, чи спитав Він у мене поради, коли вирішив про вічний суд? Чи я краща людина, ніж Бог, тому що не можу думати про те, що когось засуджено до пекла, а Він обіцяв, що це станеться?

Бог не отримує задоволення від покарання злих людей, але Він робить це (Єзекіїля 33:7-11).

Надходить сумний день, і ми співатимемо його з сумом, як Бог.

ВИСНОВОК

а. Вічний суд насправді є доброю новиною, частиною євангелії.

Те, що я сказав (коли ми проповідуємо Євангеліє, ми проповідуємо «Добру Новину», а вічний суд — це не добра новина. Це погана новина, але вона правдива), потрібно роз'яснити.

Римлянам 2:14-16 «Бо коли язичники, які не мають Закону, інстинктивно чинять те, що передбачено Законом, то вони, не маючи Закону, є для себе законом, оскільки показують дію Закону, написану в їхніх серцях, про що свідчить їхнє сумління. і їхні думки то звинувачують, то захищають їх *оУ день, коли, згідно з моїм Євангелієм, Бог буде судити таємниці людей через Ісуса Христа*».

Виразом «згідно з моєю Євангелією» Павло має на увазі те, що цей судовий вилив Божого гніву є частиною Євангелія, і будь-яке проповідування Євангелія, яке заперечує або опускає цей аспект суду, є недоліком. Це фальшиве, синтетичне Євангеліє, яке применшує Бога. Таке євангеліє відокремлює Божу любов від Божої святості та сприяє злу беззаконня. Це не популярне повідомлення, яке люди хочуть почути сьогодні.

Вічний суд, який є частиною перших принципів доктрини Христа, є доброю новиною, тому що Ісус, на відміну від усіх людських авторитетів, «судитиме світ по праведності».

Акт 17:30–«Тому, залишивши поза увагою часи невігластва, Бог тепер проголошує людям, що всі {люди} всюди повинні покаятися, бо Він визначив день, коли Він буде судити світ справедливо через Чоловіка, якого Він призначив, давши доказ усім людям, воскресивши Його з мертвих».

Христовий суд буде справедливим.

Вічною долею народу Божого є добра новина, порядок, а не хаос, праведність, а не беззаконня, правда, справедливість, добро, мир і любов. Це гарна новина. Вічна перемога добра над злом і правди над помилкою.

в. Ми повинні проповідувати Слово

2 Тимофія 4:1-4 «Я урочисто закликаю {вас} перед Богом і Христом Ісусом, Який має судити живих і мертвих, і Його появою і Його Царством: *пркожне слово; бути готовим у сезон {і} поза сезоном; докоряйте, докоряйте, заохочуйте з великим терпінням і повчанням*».

Матвій 12:41-42«Люди Ніневії встануть із цим поколінням на суді і засудять його за те, що вони покаялися на проповіді Йони; і ось тут щось більше, ніж Йона. {} Цариця {} півдня повстане з цим поколінням на суді й засудить його, бо вона прийшла з кінців землі, щоб послухати мудрість Соломона; і ось тут щось більше, ніж Соломон».

в. Вічний Божий суд вічний –Євреям 9:27

d. Ми знайдемо те, що шукаємо -Римлянам 2:6-10

д. Чи буде великий день Божого суду радісним чи сумним??

Це залежить від вас. Ісус уже зробив свою частину. Як ми відповімо?

Жодна людина не може уникнути Судді чи суду. Не тікай від нього і не намагайся сховатися від нього, а ховайся в ньому. Шукайте слави, честі та безсмертя. Шукайте миру з Богом через покаєння та віру. Є тільки два шляхи, широкий і вузький; і тільки дві долі, вічне життя і вічна смерть. Зараз сприятливий час. У нас є лише один шанс на життя (Євреям 9:27).

Що Бог скаже тобі в Судний день?

Питання

1. Бог бажає, щоб жодна людина не загинула, оскільки він не отримує задоволення від покарання злих, але він хоче злих наприкінці часів на землі.
Т. ____ Ф. ____
2. Під час 2-го пришествя Христа і суду буде:
 - a. ____ Добра новина – вічне життя
 - b. ____ Погана новина – вічна смерть
 - в. ____ І хороші, і погані новини
3. Божий суд буде справедливим, оскільки Він істина, милосердя, святість, справедливість і любов
Т. ____ Ф. ____

4. Найважливішим заходом для тих, хто живе в угоду Христу, є спостерігати за проголошенням Його Доброї Новини про прощення гріхів, Євангелія.

Т. ____ Ф. ____

5. Що скаже тобі Бог, коли ти станеш перед Ним у день суду?

a. ____ Ласкаво просимо і увійдіть у радощі вічного життя з Христом і всіма праведними

b. ____ Відійди від мене й увійди у вічну смерть із сатаною та всіма бунтівними нечестивими.

